گزارش یک

حامد خبیری

۶ مدعی ایران تحت‌الحفظ در پاییز پادگان

بسنت، روبیو، هگست، میلر، بلانش و احتمالاً دریسکول به دلیل نگرانی‌های امنیتی هم‌نشین ژنرال‌ها شده‌اند

مقام‌های امریکایی زمانی چنان به برتری فناوری و توان اطلاعاتی می‌بالیدند که گویی می‌توانند هر مقام ایرانی را زیر نظر بگیرند و در هر نقطه‌ای از جهان به او دسترسی داشته باشند. ترامپ در گفت‌وگو با □□□ گفته بود «ما می‌دانیم آنها کجا هستند و می‌دانیم پهپادهایشان کجا هستند. کارخانه‌های پهپادسازی‌شان را هم می‌شناسیم.» او حتی گفته بود که امریکا تعداد موشک‌های باقی‌مانده ایران را تقریباً تا عدد دقیق می‌داند. اسکات بسنت و پیت هگست نیز بارها با لحنی تحقیرآمیز درباره زندگی مخفی مقام‌های ایرانی سخن گفته‌اند. حالا اما، گزارش‌ها از وضعیتی کم‌سابقه، شاید هم بی‌سابقه حکایت دارند: شش عضو ارشد کابینه ترامپ به دلیل نگرانی از تهدید کشوری که ۱۰ هزار کیلومتر تا واشینگتن دی‌سی فاصله دارد، هم‌زمان در اقامتگاه‌های نظامی حفاظت‌شده زندگی می‌کنند. حالا باید به آنها گفت که جوجه را آخر پاییز می‌شمارند!

تحت‌الحفظ شدن شش مقام امریکایی در اماکن نظامی، صرفاً جابه‌جایی چند مقام دولتی از خانه‌های شخصی به خانه‌های سازمانی نیست. شش نفر از چهره‌های ارشد دولت امریکا، بنا به روایتی که دیروز شبکه سی‌ان‌ان آن را منتشر کرد، ترجیح داده‌اند یا ناچار شده‌اند زندگی روزمره خود را به محدوده پایگاه‌های نظامی منتقل کنند؛ جایی با دروازه‌های کنترل‌شده، حصارهای امنیتی و تدابیری که برای حفاظت از فرماندهان نظامی طراحی شده است. شمار مقام‌های ساکن این اقامتگاه‌ها در تازه‌ترین ارزیابی‌ها، به شش نفر افزایش یافته؛ وضعیتی که در تاریخ دولت‌های امریکا نیز کم‌سابقه ارزیابی شده است.

بسنت، نفر اول و جدید فهرست

در میان این افراد، اسکات بسنت، وزیر خزانه‌داری امریکا، تازه‌ترین چهره‌ای است که خانه خود در محله جورج‌تاون واشینگتن را ترک کرده و به یک پایگاه نظامی رفته است. او در گفت‌وگو با شبکه سی‌ان‌بی‌سی، علت این تصمیم را تهدیدهایی دانست که به گفته خودش از سوی ایران متوجه او و دیگر اعضای کابینه شده است. بسنت با لحنی تهاجمی گفت: «قرار نیست مرعوب شویم» و مدعی شد تهدیدهانشان می‌دهد فشار اقتصادی واشینگتن بر تهران اثر گذاشته است. او دهان به دشنام گشود و ایران را به «حیوانی خطرناک و گرفتار در گوشه‌ای» تشبیه کرد اما در همان مصاحبه تأیید کرد که به توصیه سرویس مخفی، خانه‌اش را ترک کرده است. رویترز می‌گوید که بسنت انتشار عکس هوایی خانه‌اش در وال‌استریت‌ژورنال را نیز از عوامل نگرانی امنیتی خود دانسته، در حالی که تهران هرگونه برنامه‌ریزی برای حمله به مقام‌های امریکایی یا افراد در خاک امریکا را تأیید نمی‌کند. تاد بلانش، دادستان کل امریکا، دیگر عضو این فهرست شش‌نفره است. او نیز ماه‌هاست در یک تأسیسات نظامی در محدوده واشینگتن زندگی می‌کند. فاکس‌نیوز پیش‌تر با استناد به سه منبع مطلع، انتقال او به این اقامتگاه را تأیید کرده بود؛ هرچند جزئیات تهدیدهای احتمالی علیه او و محل دقیق سکونتش علنی نشده است. نکته قابل توجه اینکه پیش از بلانش، پام باندی، دادستان کل سابق دولت ترامپ نیز در اقامتگاه نظامی زندگی می‌کرد.

ساکنان ردیف ژنرال‌ها

شناخته‌شده‌ترین محل تجمع این مقام‌ها، فورت مک‌نیر است؛ پایگاهی نظامی در جنوب‌غرب واشینگتن، در نزدیکی محل تلاقی رودخانه‌های پوتوماک و آناکوستیا. مارکو روبیو، وزیر خارجه، و پیت هگست، وزیر جنگ، در بخشی از این پایگاه به نام «ردیف ژنرال‌ها» ساکن‌اند؛ محله‌ای که خانه‌هایش به‌طور سنتی برای ژنرال‌ها و فرماندهان ارشد ارتش در نظر گرفته می‌شد. روبیو در گفت‌وگویی با پادکست کتی میلر، همسر استیون میلر، با صراحت از این زندگی پرده برداشت: «ما یک خانه نظامی اجاره کرده‌ایم.» او توضیح داد همسایه‌هایش عمدتاً ژنرال‌ها و نظامیان‌اند و هگست تنها دو خانه آن‌طرف‌تر زندگی می‌کند. روبیو حتی از جزئیات عادی و تقریباً عجیب این همسایگی هم گفته است: سگ خانگی او گاهی اشتباهی وارد خانه هگست می‌شود و گربه وزیر جنگ نیز روی ایوان خانه روبیو می‌نشیند؛ تا جایی که روبیو به گربه می‌گوید: «خانه تو دو در آن‌طرف‌تر است.» (The Katie Miller Podcast, August 11, 2026)

این روایت ساده، تصویری ملموس از زندگی وزیران ارشد امریکا در یک محله نظامی محصور به دست می‌دهد؛ جایی که همسایه‌ها به جای شهروندان عادی، فرماندهان و مقام‌های امنیتی‌اند.

استیون میلر، مشاور ارشد و رئیس دفتر کاخ سفید، نیز همراه همسر و چهار فرزندش به فورت مک‌نیر منتقل شده؛ همان جایی که هگست و روبیو آنجا ساکن‌اند. خانواده میلر پیش‌تر در ویرجینیا زندگی می‌کردند، اما پس از تجمع معترضان مقابل خانه و انتشار برگه‌هایی حاوی نشانی محل سکونتشان، آن خانه را ترک کردند. ظاهراً دلیل اصلی انتقال میلر، کمی متفاوت است. واشینگتن‌پست در گزارشی از اعتراض باربارا وین مقابل خانه میلر نوشت که این ماجرا به نگرانی خانواده از افشای اطلاعات شخصی و تهدیدهای احتمالی دامن زده است. کاخ سفید این اتفاقات را بخشی از یک کارزار سازمان‌یافته برای تعقیب، افشای اطلاعات و تهدید خانواده میلر توصیف کرده است؛ در مقابل، وکیل معترض رفتار موکلش را اعتراض مسالمت‌آمیز دانسته است. خانه خانواده میلر نیز برای فروش عرضه شد و آنها به اقامتگاه نظامی رفتند.

الگوی دائم زندگی در حباب؟!

گزارش روز شنبه سی‌ان‌ان از شش مقام سخن می‌گوید، اما در اطلاعات منتشرشده‌ای که تاکنون قابل تأیید است، نام پنج نفر به‌روشنی آمده است: بسنت، بلانش، روبیو، هگست و میلر. هویت نفر ششم و محل اقامت او در گزارش‌های در دسترس به‌طور روشن مشخص نشده است. هرچند فعلاً نمی‌توان نامی را با قطعیت به این فهرست افزود، ولی برخی منابع می‌گویند که دن دریسکول (Dan Driscoll)، وزیر ارتش امریکا، نفر ششم است که حدس زده می‌شود در پایگاه مشترک مایر–هندرسون هال مستقر است.

این جابه‌جایی‌ها فقط مسئله حفاظت شخصی نیست. توماس کان، مدیر مرکز مطالعات کنگره و ریاست‌جمهوری دانشگاه امریکن، به سی‌ان‌ان گفته که مقام‌های ارشد حتی پیش از انتقال به پایگاه‌ها نیز در حباب امنیتی زندگی می‌کردند و حالا «دیگر حتی در محله‌های عادی که اکثریت مردم در آن زندگی می‌کنند، ساکن نیستند». کان که از پایگاه فورت مک‌نیر بازدید کرده، آنجا را «دنیایی برای خودش» توصیف کرده است؛ محوطه‌ای محصور با فروشگاه و امکانات اختصاصی که عملاً از زندگی عادی شهر واشینگتن جداست. به این ترتیب، دولتی که با شعار بازگرداندن امنیت به واشینگتن و نمایش قدرت در پایتخت فعالیت می‌کند، بخشی از مهم‌ترین چهره‌هایش را پشت حصارهای نظامی جای داده است. شاید این تدابیر برای حفاظت از جان مقام‌ها ضروری باشد اما تصویری که بر جای می‌گذارد، تصویر دولتی است که هرچه بیشتر از شهروندانش فاصله می‌گیرد و برای احساس امنیت، به دروازه‌های بسته پادگان‌ها پناه می‌برد. دریا لارنس، استاد مطالعات بین‌الملل و علوم سیاسی دانشگاه جان هاپکینز، در گفت‌وگو با آتلانتیک، نسبت به پیام سیاسی این جابه‌جایی‌ها هشدار داده و می‌گوید اسکان مشاوران و مقام‌های سیاسی در پایگاه‌های نظامی می‌تواند این تصور مسئله‌ساز را ایجاد کند که ارتش به یک جریان سیاسی نزدیک شده است. برخی کارشناسان می‌گویند که این مسئله، صرفاً به نگرانی‌ها از تهران محدود نیست. گزارش سی‌ان‌ان با تکیه بر ارزیابی کارشناسان می‌گوید افزایش خشونت سیاسی داخلی و تهدیدهای خارجی می‌تواند سکونت مقام‌های ارشد در مجتمع‌های نظامی را به الگویی ماندگارتر تبدیل کند؛ الگویی که لزوماً به دولت ترامپ محدود نخواهد ماند.

واکنش

صنعا: ادامه جنگ افروزی به سقوط آل‌سعود ختم می‌شود

در پی تداوم اقدامات نظامی عربستان در خاک یمن، رهبران انصارالله هشدار دادند که جنگ‌افروزی ریاض می‌تواند امنیت و ثبات حکومت آل‌سعود را با تهدیدی جدی مواجه کرده و زیرساخت‌های نفتی این کشور را به‌عنوان شریان حیاتی اقتصاد و منبع اصلی درآمد آن در معرض آسیب‌های جبران‌ناپذیر قرار دهد.

حمید عبدالقادر عنتر، مشاور نخست‌وزیر یمن تأکید کرد که نیروهای این کشور پرونده نبرد با دشمن سعودی را در جبهه‌های مختلف و عمق عربستان نهایی کرده‌اند. به گزارش خبرگزاری المعلومه، عبدالقادر اضافه کرد که تنها برخی مناطق محدود وابسته به مزدوران عربستان باقی مانده است. عبدالقادر بیان کرد: تنها یک گزینه پیش روی عربستان برای حفظ آبروی این کشور باقی مانده است؛ عقب‌نشینی کامل از یمن و تسلیم کردن دولت دست‌نشانده یمن به صنعا با هدف محاکمه اعضای آن به اتهام خیانت به کشور و پرداخت غرامت جنگی. وی گفت: «بی‌توجهی عربستان به این موارد به معنی حرکت به سمت جنگ فراگیری است که در نهایت به نابودی تأسیسات نفتی عربستان و سقوط رژیم حاکم بر این کشور منجر خواهد شد. یمن امروز کاملاً با یمن دیروز تفاوت دارد؛ صنعا امروزه ذخایر تسلیحاتی راهبردی در اختیار دارد که هنوز از آنها رونمایی نکرده است. اگر جنگ فراگیر با عربستان شکل بگیرد از این سلاح‌های راهبردی رونمایی می‌شود.» نیروهای مسلح یمن طی ماه‌های اخیر دهها حمله به زیرساخت‌های نفتی، فرودگاه‌ها و در تازه‌ترین مورد، بنادر عربستان انجام داده‌اند که خسارات قابل توجهی به اقتصاد این کشور وارد کرده است. با این حال، حاکمان ریاض بدون توجه به پیامدهای این حملات و هزینه‌هایی که ادامه تنش‌ها می‌تواند برای عربستان به همراه داشته باشد، همچنان به سیاست‌های تنش‌زای خود ادامه می‌دهند. در مقابل، رهبران صنعا معتقدند که تداوم این رویکرد نه‌تنها دستاوردی برای سعودی‌ها به همراه نخواهد داشت، بلکه می‌تواند دامنه تقابل را گسترش داده و منافع اقتصادی و امنیتی این کشور را بیش از پیش در معرض تهدید قرار دهد. پیش‌تر محمد البخیتی، عضو ارشد انصارالله گفته بود که صنعا از هرگونه حرکت داخلی برای برکناری محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان حمایت خواهد کرد. این حمایت به گفته او شامل اعتراضات مردمی، گروه‌های مخالف و حتی تحرکات احتمالی در داخل خاندان حاکم سعودی می‌شود. از آنجا که حملات هوایی عربستان به غیرنظامیان یمن متوقف نمی‌شود، انصارالله نیز به اقدامات تلافی‌جویانه خود ادامه می‌دهد. در این راستا، منابع خبری روز شنبه از حمله یمن به مواضع حساس در شهر جازان در جنوب عربستان خبر دادند. سازمان دفاع مدنی عربستان اعلام کرد که در منطقه جازان هشدار زودهنگام صادر شده است تا ساکنان را نسبت به خطر احتمالی آگاه کند. عمر البخیتی، سخنگوی دولت صنعا نیز حملات جنگنده‌های عربستان به ساختمانی در شهر تعز را که به شهادت ۱۱ نفر از جمله تعداد زیادی از کودکان منجر شد، محکوم کرد. طبق گزارش المنار، البخیتی گفت: هدف قرار دادن کودکان و غیرنظامیان یک جنایت جنگی بزرگ است که میزان جنایتکاری عربستان را نشان می‌دهد. ادامه پرواز جنگنده‌های عربستان بر فراز محل این جنایت و کارشکنی در تلاش‌ها برای نجات جان افراد یک جنایت دیگر است.

گزارش۲

نشانه‌های اولیه ترکیب کابینه احتمالی آیزنکوت

در فاصله تنها یک هفته تا پایان مهلت تشکیل کابینه جدید رژیم صهیونیستی از سوی آیزنکوت، نشانه‌هایی از نزدیک شدن مواضع احزاب بر سر تشکیل کابینه و تقسیم پست‌های وزارتی میان چهره‌های سرشناس به چشم می‌خورد. با این حال، مسیر تشکیل کابینه همچنان با موانع و اختلافات جدی روبه‌روست. نتانیاهو در تلاش است با جلب رضایت رقبای سیاسی و توافق بر سر چرخشی شدن سمت نخست‌وزیری بار دیگر حضور خود در قدرت را تضمین کند، اما مذاکرات دوجانبه در این زمینه تاکنون بی‌نتیجه مانده است. در سوی دیگر، احزاب مخالف نیز بر سر سهم تصدی پست‌های کلیدی به توافق نرسیده‌اند؛ اختلافاتی که در فرصت محدود باقی‌مانده می‌تواند سرنوشت تشکیل کابینه جدید را با ابهام مواجه کند.

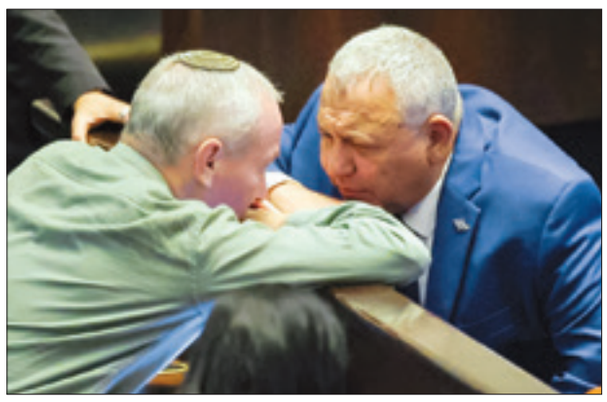

همزمان با آخرین تلاش‌های گادی آیزنکوت برای تشکیل کابینه جدید رژیم صهیونیستی، برخی گزارش‌ها از دستیابی رهبران احزاب مخالف به توافقات اولیه بر سر ترکیب دولت حکایت دارد که در صورت نهایی شدن، برای گرفتن رأی اعتماد به پارلمان معرفی خواهد شد. یدیعوت آحارونوت روز شنبه در گزارشی، جزئیاتی از ترکیب احتمالی دولت گادی آیزنکوت را در صورت موفقیت تلاش‌های وی برای تشکیل کابینه فاش کرد. از این‌رو، آیزنکوت در تلاش است با شماری از احزاب مخالف ائتلاف کند تا فراکسیون او اکثریت پارلمان رژیم صهیونیستی (کنست) را به دست آورد و در نتیجه بتواند کابینه‌ای تشکیل دهد که به کنار رفتن بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر مستقر، منجر شود. آیزنکوت تا ششم دسامبر فرصت دارد کابینه جدیدی را جایگزین کابینه نتانیاهو کند. این مهلت می‌تواند ۱۴ روز تمدید شود. بر اساس نوشته یدیعوت آحارونوت، از جمله مهم‌ترین تغییرات احتمالی در صورت موفقیت آیزنکوت، یسرائیل کاتس، وزیر جنگ، گدعون ساعر، وزیر خارجه، ایتامار بن‌گویر، وزیر امنیت داخلی و بتسلئیل اسموتریچ، وزیر دارایی صهیونیستی از کابینه خارج خواهند شد.

این روزنامه عبری پیش‌بینی کرد آویگدور لیبرمن، رئیس حزب اسرائیل بیتنو، جایگزین کاتس در وزارت جنگ شود. در مقابل، انتظار می‌رود یائیر گولان، رهبر حزب دموکرات‌ها جایگزین بن‌گویر در وزارت امنیت داخلی شود. این گزارش همچنین بازگشت یائیر لاپید به سمت وزیر خارجه به جای ساعر را پیش‌بینی کرد. در ارتباط با وزارت دارایی نیز یدیعوت آحارونوت نوشت انتظار می‌رود نفتالی بنت به جای اسموتریچ این وزارتخانه را برعهده بگیرد. همچنین برخی رهبران احزاب کوچک در ائتلاف آیزنکوت نیز وزارت دادگستری و سایر پست‌ها را تصاحب خواهند کرد.

آیزنکوت جمعه شب اعلام کرد تلاش‌ها برای تشکیل «دولت وحدت ملی» با مشارکت آیزنکوت و نتانیاهو با مانع مواجه شده است. آیزنکوت نمایندگان لیکود را به وقت‌کشی و خرید زمان تا پایان مهلت تعیین‌شده برای تشکیل کابینه متهم کرد و گفت هدف آنها سوق دادن اوضاع به سمت برگزاری انتخابات زودهنگام است. با این حال، مأمور تشکیل کابینه تأکید کرد در مسیرهای دیگر پیشرفت‌هایی حاصل شده است. به گفته وی، توافق‌های ائتلافی با حزب راست‌گرای افراطی «اسرائیل بیتنو» و حزب «دموکرات‌ها» امضا شده و او همچنین با یک حزب مخالف دیگر برای دستیابی به توافق همکاری می‌کند. همچنین این احتمال مطرح است که احزاب مخالف به رهبری آیزنکوت، کابینه‌ای با مشارکت احزاب دینی افراطی (حریدی‌ها) تشکیل دهند که تا همین اواخر به اردوگاه سیاسی نتانیاهو تعلق داشتند.

تقلای نتانیاهو برای ماندن در قدرت

نتانیاهو همچنان تلاش می‌کند به هر قیمتی شده در قدرت باقی بماند. شبکه ۱۳ اسرائیل به نقل از مقاماتی در دفتر نخست‌وزیری اسرائیل گزارش داد که نتانیاهو تصمیم دارد با گادی آیزنکوت برای دوره نخست‌وزیری به توافق برسد. بر اساس این پیشنهاد، در ابتدا به مدت دو سال، آیزنکوت بر مسند نخست‌وزیری می‌نشیند و پس از او، نتانیاهو بار دیگر به قدرت بازمی‌گردد و دو سال بعد را به‌عنوان نخست‌وزیر اسرائیل فعالیت خواهد کرد. این در حالی است که آویگدور لیبرمن هشدار داده که بنیامین نتانیاهو ممکن است با پیشنهاد توافق نخست‌وزیری «چرخشی» به آیزنکوت، درصدد مانع‌تراشی در مسیر مذاکرات برآید. در کنار اختلاف‌ها درباره ترکیب کابینه آینده، تنش‌هایی نیز بر سر تقسیم وزارتخانه‌های حساس شکل گرفته است.

جوان
ویژه تهران
فرم اشتراک روزنامه جوان ۱۴۰۵
۱- مبلغ اشتراک را براساس جدول راهنما به شماره کارت ۵۸۹۲۱۰۷۰۴۴۲۱۶۱۴۴ بانک سپه به نام شرکت پیام‌آوران نشر روز واریز نمایید.
۲- فرم پر شده اشتراک را به همراه تصویر فیش بانکی به شماره تلفن همراه ۰۹۱۲۷۰۳۷۴۴۹ در شبکه‌های مجازی ایتا و تلگرام ارسال نمائید.
۳- ارسال روزنامه پس از رسیدن فیش و فرم اشتراک از اول و شانزدهم هر ماه آغاز می‌شود.
۴- در صورت تغییر نشانی در اسرع وقت امور مشترکین را مطلع فرمایید.

هزینه اشتراک	۳ ماهه	۶ ماهه	۹ ماهه	یک ساله
مبالغ به تومان می‌باشد	۷۹۲,۰۰۰	۱,۵۸۴,۰۰۰	۲,۳۷۶,۰۰۰	۳,۱۶۸,۰۰۰

آدرس: تهران، خیابان بیهقی، کوچه شهید اکبر زجاجی (چهاردهم غربی)، پلاک ۱۲
کدپستی: ۱۵۱۴۷۵۵۳۱۵
نام و نام خانوادگی
نام شرکت یا مؤسسه
تلفن تماس
نشانی:
تلفن: ۸۸۴۹۸۴۷۵ - ۸۸۷۳۰۹۴۲

سنگاه

حنیف غفاری

کاخ سفید در تله محاسبات خودساخته در ایران

در هر جنگی، بخشی از قدرت تصمیم‌گیری به مجموعه‌ای از پیش‌فرض‌ها و محاسبات عملیاتی وابسته است: ارزیابی از توان طرف مقابل، برآورد هزینه و فایده تشدید درگیری، امکان کنترل مسیرهای راهبردی و تصور از اینکه فشار نظامی چگونه به امتیاز سیاسی تبدیل می‌شود. مسئله واشینگتن در تقابل با تهران، صرفاً ناکامی و شکست در جنگ رمضان یا دشواری دستیابی به توافق نیست؛ مسئله مشترک پنتاگون و کاخ سفید آن است که بخشی از ثوابت و مفروضات راهبردی در میدان نبرد با ایران، اعتبار خود را از دست داده‌اند، بی‌آنکه کاخ سفید و پنتاگون بتوانند چارچوب جایگزینی برای آنها بسازند. محاصره دریایی و حملات نظامی امریکا و رژیم صهیونیستی، در تصور اولیه دشمنان می‌توانستند ابزارهایی برای واداشتن ایران به عقب‌نشینی یا فراهم کردن زمینه توافقی یک‌طرفه (به سود امریکا) باشند اما هنگامی که اجرای چنین سیاست‌هایی با هزینه کنترل تنگه هرمز، با احتمال پاسخگویی ایران و خطر گسترش جنگ روبه‌رو می‌شود، دیگر نمی‌توان آنها را اهرم‌هایی کم‌هزینه و قابل‌مهار دانست. اینجاست که یک پیش‌فرض محوری، یعنی امکان اعمال فشار شدید بدون پرداخت هزینه‌ای متناسب با استناد به تحولات میدان ابطال می‌شود. کارشناسان شورای آتلانتیک نیز با هشدار درباره پیامدهای محاصره و تشدید نظامی، بر این نکته انگشت می‌گذارند که قدرت نظامی، بدون چشم‌انداز سیاسی روشن، به‌تنهایی اهداف واشینگتن را محقق نمی‌کند.

با این حال، ابطال یک پیش‌فرض به‌خودی‌خود راهبرد تازه‌ای پدید نمی‌آورد. جایگزینی آن به بازنگری در اهداف، ابزارها، برآورد توان ایران و محاسبه هزینه‌های اقتصادی و نظامی نیاز دارد. اما دولت ترامپ در وضعیتی دشوار گرفتار شده است؛ از یک سو نمی‌تواند به‌آسانی مفروضاتی را که مبنای تصمیم‌هایش بوده‌اند کنار بگذارد و محاسبات عملیاتی خود را از نو تنظیم کند و از سوی دیگر، پذیرش رسمی شکست آن مفروضات، می‌تواند به معنای اعتراف به محدودیت قدرت امریکا و کاهش اعتبار تهدیدهای بعدی باشد. به این ترتیب، واشینگتن نه توان کافی برای بازتعریف قواعد بازی دارد و نه آمادگی سیاسی لازم برای اعلام اینکه قواعد پیشین دیگر کار نمی‌کنند!

این دوگانگی، استیصال راهبردی امریکا را تشدید می‌کند. از دید برخی تئوریسین‌های وابسته به کاخ سفید، توافق محدود با ایران از جمله مسیرهایی است که می‌تواند بخشی از هزینه‌های شکست واشینگتن را پوشش دهد اما جمهوری اسلامی ایران هرگز پذیرای توافقی صوری و یک‌طرفه نیست که موجب نجات امریکا از بحران کنونی شود! این واقعیت، با تصویری که دولت ترامپ از فشار حداکثری و توان تحمیل اراده امریکا ساخته، تعارض پیدا می‌کند. در سوی دیگر، تداوم جنگ ممکن است هزینه‌ها را افزایش دهد و بحران‌های داخلی در امریکا را تشدید کند، بی‌آنکه نتیجه سیاسی روشنی به همراه آورد. نقطه شکست واشینگتن دقیقاً همین‌جاست؛ جایی که ابزارهای فشار دیگر تضمین‌کننده نتیجه نیستند، اما عقب‌نشینی از آنها نیز پرهزینه به نظر می‌رسد. ترامپ حتی قادر نیست مختصات این نقطه را به‌روشنی ترسیم کند زیرا ترسیم آن مستلزم پذیرش محدودیت‌هایی است که روایت سیاسی دولتش بر انکار آنها استوار شده است. حاصل، نه راهبردی منسجم برای تشدید است و نه طرحی روشن برای خروج از بحران، بلکه وضعیتی معلق میان تهدید، فرسایش و توافقی است که دستیابی به آن نیازمند بازنگری در همان مفروضاتی است که واشینگتن هنوز حاضر به کنار گذاشتن‌شان نیست!

اخبار کوتاه

مسکو: کریدور ترامپ بدون منافع ایران و روسیه محکوم به شکست است

ماریا زاخاروا، سخنگوی وزارت خارجه روسیه، هشدار داد که اجرای پروژه موسوم به کریدور ترامپ نباید به ایجاد خطوط تقسیم جدید در منطقه منجر شود. به گزارش تاس، زاخاروا گفت: منافع مسکو و تهران باید در جریان اجرای پروژه موسوم به «کریدور ترامپ» به‌طور کامل در نظر گرفته شود. او ادامه داد: این طرح شباهت زیادی به اقدامات پیشین کارگروه سه‌جانبه میان روسیه، ارمنستان و جمهوری آذربایجان دارد. زاخاروا تأکید کرد: در صورت نادیده گرفتن منافع ایران و روسیه و ایجاد شکاف‌های جدید، این ابتکار حمل‌ونقل و لجستیک قطعاً به شکست محکوم خواهد شد.

۷ کشته و ۹۹ زخمی در انفجار شرق افغانستان

یک مقام افغانستان از وقوع انفجار در داخل مدرسه‌ای در ولایت کنر در شرق افغانستان خبر داد که بر اثر آن شماری کشته و زخمی شدند. به گزارش الجزیره، دولت طالبان اعلام کرد که در پی این انفجار هفت دانش‌آموز کشته و ۹۹ تن دیگر زخمی شده‌اند. فرید دهقان، سخنگوی فرماندهی پلیس استان کنر، گفت که این انفجار ساعت ۱۰ صبح به وقت محلی در داخل یک مدرسه راهنمایی در منطقه اندر سیر شهر اسدآباد رخ داده است.